

РЕШЕНИЕ

№ 5711

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 18.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **8325** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод решение № 11048 от 13.08.2012 г., постановено по адм. дело № 11013/2011 г. по описа на ВАС, Първо отделение, с което е отменено решение № 3500/13.07.2011 г. по адм. дело № 1589/2011 г. по описа на Административен съд – София град, Първо отделение, 7 – ми състав, с което е отхвърлена жалбата на И. С. Н., ЕГН [ЕГН], действащ като [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], кв. М. ливади – Запад, [улица], [жилищен адрес] срещу ревизионен акт (РА) № 1000925 от 14.10.2010 г., издаден на Б. Л. З. на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 254/11.02.2011 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при Централно управление на НАП, понастоящем дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” (Д”ОДОП”). в частта му , с която са му определени допълнителни данъчни задължения в размер на 66 383,30 лв. за 2005 г. по реда на чл. 35 от Закона за облагане доходите на физически лица (ЗОДФЛ) /отм./, и в частта му, в която му е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м.05.2005 г. по реда на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) /отм./ в размер на 92 358,94 лв., в едно с лихви за забава общо в размер на 106 607,72 лв..

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт, като издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на

материалния закон. Излага доводи, че е проведено недопустимо ревизионно производство. Твърди, че още при връчване на заповедта за възлагане на ревизия са допуснати процесуални нарушения, поради което същата не може да се счита за редовно връчена. Оспорва пълнотата на адресите, на които е търсен или са изпращани покани по пощата с обратни разписки. Жалбоподателят моли съда да отмени ревизионния акт.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, редовно призован се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли да се потвърди РА по изложените доводи в потвърдителното решение, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1000925/08.02.2010 г., издадена от С. Т. К., началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършване на данъчна ревизия на [фирма] – [населено място] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчен период м.05.2005 г. и по реда на ЗОДФЛ /отм./ за периода от 01.01.2005 г. до 31.12.2005 г. Ревизията е повторна и е във връзка с Решение № 1778/ 17.12.2009 г. на директора на Дирекция О. С.. Връчена е на жалбоподателя на 06.04.2010 г. по реда на чл.32 ДОПК.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е съставен ревизионен доклад № 1000925 от 16.07.2010г. от екип от ревизори в състав – Б. Л. З. – старши инспектор по приходите и Р. М. Д. - инспектор по приходите, в който ревизиращите органи са определили допълнителни данъчни задължения за ревизирувания субект в размер на 117 985,57 лв. за периода 01.01.2005г. -31.12.2005г. по чл. 35 от Закона за облагане доходите на физически лица (ЗОДФЛ) /отм./ и по реда на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) /отм./ във връзка с непризнато право на данъчен кредит за периода 01.05.31.05.2005г. в размер на 92 358,94 лв., в едно с лихви за забава общо в размер на 126 958,73 лв.

Р. доклад е връчен на И. Н. - представляващ и собственик на ревизирувания субект на 17.12.2009г. лично, като ревизирувания субект е подал възражение вх. № 34-00-583 от 30.09.2010г. срещу ревизионния доклад.

Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) К – 1000925 от 20.07.2010г., /връчена лично на ревизирувания субект на 17.11.2010г. /, издадена от С. Т. К. началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С., е определена Б. Л. З. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С. град да издаде ревизионен акт на [фирма], [населено място], във връзка с извършена ревизия, по която е съставен ревизионен доклад № 1000925 от 16.07.2010г.

Съставен е ревизионен акт № 1000925 от 14.10.2010г. от Б. Л. З. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С. град. В акта органът по приходите е потвърдил констатациите, съдържащи се в ревизионния доклад по отношение на отделните доставчици, като е обсъдил доводите, изложени във възражението на задълженото лице, и представените към него писмени доказателства. Установени са

задължения по ЗОДФЛ в размер на 73 478 лв. и лихва от 42 091,34 лв. и по ЗДДС в размер на 92 409 лв. и лихва от 61 695,97 лв., заедно с дължимата лихва.

Р. акт е връчен на И. С. Н. на 17.11.2010 г., а жалбата до директора на дирекция „О.“ – [населено място] при ЦУ на НАП е подадена чрез ТД на НАП С. град с вх. № 34-00-713 от 01.12.2010г.

В законоустановения 45 - дневен срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК решаващият орган не се е произнесъл с решение по жалбата на [фирма], [населено място] срещу ревизионен акт № 1000925 от 16.07.2010г. на орган по приходите в ТД на НАП С. град, поради което в срока по чл. 156, ал.5 ДОПК жалбоподателят е подал жалба срещу РА чрез Директора на Дирекция „О.“ до Административен съд – София град. В срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК във връзка с подадена жалба до Административен съд - София град, вх. № 53-00-74/04.02.2011 г., Директорът на Дирекция „О.“ при ЦУ на НАП – С. с решение № 254/11.02.2011г., е потвърдил РА в обжалваната му част.

В хода на настоящето производство са приети като доказателства писмените доказателства, представените с административната преписка, депозирана по адм. дело № 1589/2011 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 7 – ми състав и допълнително ангажираните доказателства във връзка с дадените указания от ВАС.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт.

На първо място, съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя за извършени процедурни нарушения при провеждане на ревизионното производство с оглед нередовно връчване на заповедта за възлагане на ревизия на посочените в РА адреси за връзка.

Видно от приложените по делото обратни разписки и съобщения ревизиращият екип с оглед стартиране на ревизионното производство и необходимостта от събиране на доказателства, е изпратил покани до всички известни му адреси, свързани с ревизираното лице, а именно:

- гр. Р., бл.С. планина, вх. Е, ет.6, за което е налице обратна разписка с гриф „пратката не е потърсена от получателя“;

- гр.К., [населено място], бензиностанция "ИВКОС", за което е налице обратна разписка с гриф „пратката не е потърсена от получателя“;

- гр. К., [улица], за което е налице обратна разписка с гриф „пратката не е потърсена от получателя“;

- гр. К., [жк], вх.В, ет.4, ап.34, за което е налице обратна разписка с гриф „пратката не е потърсена от получателя“;

- гр. К., [жк], блок 58, за което е налице обратна разписка с гриф „пратката не е

потърсена от получателя";

- [населено място], [жк], ул.Лъвски рид, [жилищен адрес] - за изпратената покана не е приложено като доказателство копие на върната пощенска пратка или обратна разписка.

- гр. С., [жк], ул.Р. [жилищен адрес] - за изпратената покана е приложено като доказателство копие на обратна разписка с дата и подпис на получател, без да е ясно кое е подписалото се лице.

- гр. С., [жк], [улица], ет.1, ап.2 - за което е налице обратна разписка с гриф „пратката не е потърсена от получателя“.

След запитване от страна на органа по приходите, Столична голяма община е потвърдила идентичността на последните два адреса, а именно, че бл. 2 и № 96 на ул. Р. представляват един и същ адрес. С цел връчване на процесната заповед и Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) изх. № К. 573/17.02.2010 г., органът по приходите е извършил две посещения на деклариран от лицето адрес за кореспонденция, за което са съставени протоколи № 4324/03.03.2010 г. и № 4878/17.03.2010 г. Посетен е постоянният адрес по регистрация на физическото лице -гр. С., [жк], ул. Р., [жилищен адрес] който е посочен и като адрес за кореспонденция. На същия адрес са изпратени две покани по пощата, като едната е върната с отметка „непотърсен“, а другата е подписана от лице, което не е посочило данни за себе си и в какво качество получава писмото. Съобщение до лицето е публикувано на 19.03.2010 г. на Интернет страницата на НАП и на същата дата е изпратено на лицето на електронен адрес [електронна поща]. За същия адрес търговецът е подал заявление по чл.101, ал.5 от ЗДДС за промяна на електронен адрес с вх.№ [ЕГН]/08.06.2010 г.

За връчването на ЗВР и ИПДПОЗЛ, на 19.03.2010 г. е поставено съобщение № 698 от 19.03.2010 г. до [фирма], като същото е свалено на 06.04.2010 г.

Неоснователно и недоказано се явява оспорването на Н., че номерът на улицата „№ 6“ липсва на поканата, изпратена по пощата от ревизиращия екип, тъй като видно от уведомление вх. № 17-34-00-291/14.10.2008 г. до ТД – В., лицето е посочило като актуален адрес: [населено място], [жк], ул. Лъвски рид, [жилищен адрес] без самият той да посочи „№ 6“. Следователно самият жалбоподател е декларира спорния адрес, като следва да се отбележи и обстоятелството, че към цитираното уведомление е приложен договор за наем от 06.06.2008 г., видно, от който посоченият адрес е именно: ул. Лъвски рид, [жилищен адрес].

Нещо повече в настоящето производство бяха приети като писмени доказателства 4 бр. Удостоверения на ТР, като от № 20090818090159 от 18.08.2009 г., се установява, че седалището и адреса на управление на [фирма] е [населено място], район В., [жк], ул. Р., [жилищен адрес]. Този адрес е вписан в регистъра и останалите три Удостоверения. Следователно ревизиращите са направили всичко необходимо, за да извършат едно законосъобразно връчване.

От цялостното процесуално поведение на жалбоподателя и правените от него възражения говорят, че цели протакане на производството.

Освен това от приложения договор за наем става ясно, че същият е със срок за една година, считано от 06.06.2008 г., като според клауза в договора, този срок може да бъде изменен само с допълнително споразумение, каквото липсва по делото. Следователно срокът на договора към датата на започване на ревизията е изтекъл и поради липсата на доказателства за продължаването му, правилно и законосъобразно

ревизиращият орган е търсил лицето на постоянния му адрес, който в предхождащ период е посочен и като адрес за кореспонденция. Съгласно чл. 28, ал.1 от ДОПК, адресът за кореспонденция на едноличните търговци е адресът на управление. Съгласно представено в хода на пререгистрация на едноличния търговец по Закона за търговския регистър удостоверение за актуално състояние, адресът на управление на лицето е: [населено място], [жк], ул. Р., [жилищен адрес] на който са извършени и посещенията от страна на орана по приходите.

Предвид липсата на доказателствата, изискани от жалбоподателя в ревизионното производство, ревизиращият екип е приел, че са налице обстоятелства по смисъла на чл.122, ал.1, т. 6 от ДОПК, във връзка с което след две посещения на адреса за кореспонденция, където Н. отново не е открит, по реда на чл.32 от ДОПК му е връчено Уведомление изх. № К. 37/21.04.2010 г. съгласно чл. 124 от ДОПК. С цитираното уведомление жалбоподателят е уведомен, че основата за облагане с данъци ще бъде определена по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК.

По същия ред месец по-късно е връчено ИПДПОЗЛ изх. № К. 2234 от 18.05.2010 г. ведно с бланка на декларация по чл.124, ал.3 от ДОПК.

В хода на обжалване на акт за дерегистрация по реда на ЗДДС № 220991000002469/17.05.2010 г., жалбоподателят е приложил като доказателства оригинали на съобщение № 77/04.05.2010 г., поставено в ТД на НАП, офис „В." и Покана изх. № К. 1947/04.05.2010 г., изпратена му по пощата с обратна разписка, подписана от получател на 13.05.2010 г. Цитираните съобщение и покана са все във връзка с връчване по реда чл. 32 от ДОПК на Уведомление чл.124 от ДОПК изх. № К. 37/21.04.2010 г., и същите явно са получени от лицето на 13.05.2010 г. на адрес [жк], [улица], ет.1, ап.2.

В този смисъл, съдът намира, че ЗВР №1000925/08.02.2010 г. е надлежно връчена на жалбоподателя при спазване на процедурите, уредени в чл. 32 от ДОПК респ. налице е редовно започнало ревизионно производство.

Твърдяните от жалбоподателя нарушения на материалния закон, настоящата инстанция намира за неоснователни и необосновани, по следните съображения:

С обжалваната част на ревизионния акт в резултат на непризнат данъчен кредит в размер на 92 408,94 лв. за жалбоподателя са определени задължения за м.05.2005 г. - ДДС за внасяне в размер на 92 409,00 лв. и лихви в размер на 64 516,38 лв. при деклариран ДДС за внасяне в размер на 50,06 лв.

Ревизиращите органи са определили посочените задължения съгласно чл. 64, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 6 от ЗДДС /отм./.Тъй като, в хода на ревизията, жалбоподателят лице не е представил изисканите му доказателства и първични счетоводни документи, правилно органът по приходите е приел, че не притежава необходимите данъчни документи, отговарящи на изискванията на Закона за счетоводството и ЗДДС и обуславящи наличие на право на ползване на данъчен кредит. Видно от доказателствата по преписката липсват и доказателства от преките доставчици, на които са извършени насрещни проверки в хода на ревизията, след надлежно връчени ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32. ДОПК

От доказателствата по преписката, вкл. и от констатациите в обжалвания РА се установява, че предявеното от жалбоподателя право на данъчен кредит за м.05.2005 г. в размер на 92 408,94 лв. е формирано от стойностите по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и др., подробно цитирани, както в РД и РА. В хода на ревизията са извършени

на срещни проверки на трима от цитираните доставчици, а именно: [фирма], [фирма] и [фирма].

При извършените срещни проверки, доставчиците не са открити на декларираните от тях адреси за кореспонденция и по реда на чл.32 от ДОПК са им връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. Съгласно протоколи за извършени срещни проверки изисканите документи не са представени, а според официалните данни в информационната система на НАП проверяваните доставчици на ревизираното лице - [фирма], [фирма] и [фирма] не са включили в дневниците си за продажби за съответния данъчен период, процесите фактури, за които жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит за м.05.2005 г. Във връзка с така установеното и на основание чл. 64, ал.1, т. 2 и чл. 65, ал.4, т. 4 от ЗДДС /отм./ напълно законосъобразно и правилно на данъчно задълженото лице е отказан данъчен кредит по фактурите, издадени от описаните трима доставчици.

Що се отнася до останалите доставчици, издали фактури за данъчен период м. 05.2005 г., подробно цитирани в обжалвания РА, предвид непредставяне от страна на жалбоподателя на данъчни фактури и данъчни дебитни известия, отговарящи на изискванията на Закона за счетоводството /ЗС/ и ЗДДС /отм./, ревизиращия орган отново правилно и законосъобразно е отказал данъчен кредит на основание чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗДДС /отм./.

Съгласно разпоредбата на чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗДДС /отм./, правото на приспадане на данъчен кредит за получателя на доставката или вносителя е налице, когато получателят притежава данъчна фактура или данъчно дебитно известие, отговарящи на изискванията на ЗСч и на ЗДДС или митническа декларация. Предвид липсата на процесите данъчни фактури, включително и непредставянето им и пред съда, настоящият състав, счита, че не са налице законовите изисквания за ползване на правото на данъчен кредит за данъчен период м. 05.2005 г., поради което РА, с който са определени задължения за този период е правилен и законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 64, ал.1, т. 2 от ЗДДС /отм./ предвижда възможност за право на приспадане на данъчен кредит за получателя на доставката, когато данъкът по облагаемата доставка е начислен по смисъла на чл. 55, ал. 6 от регистрирано по този закон лице /доставчик/ най — късно към датата, на която изтича данъчният период, следващ периода, през който е възникнало данъчното събитие за облагаемата доставка.

Според разпоредбата на чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС /отм./, органът по приходите отказва правото на приспадане на данъчен кредит в размера по ал. 5, когато установи, че доставчикът не е представил доказателства от значение за определянето на данъчните му задължения в указания му от орган по приходите срок, включително доказателства за извършване на доставката, за счетоводната отчетност във връзка с доставката, за определяне на предходните доставки, по които лицето е получател по отношение на доставката, когато за това е бил уведомен по реда на ДОПК, какъвто е и настоящия случай. В тази връзка, в хода

на ревизията е установено, че жалбоподателят е включил в дневника за покупки за месец май 2005г. 12 фактури с доставчик - [фирма], 19 фактури издадени от [фирма] и 20 фактури от [фирма] с общата стойност на ДДС в размер на 54 227,00 лв. Във връзка с установяване на реалността на сделките по описаните фактури, ревизиращият орган е извършил насрещни проверки, документириани съответно с Протокол за извършване на насрещна проверка /ПИНП/ № 22-01-40-1000225-3/13.04.2010 г., ПИНП № 1000708/07.04.2010 г. и ПИНП № 22-01-43-1000925-2/23.07.2010 г. Съгласно констатациите в цитираните протоколи за извършени насрещни проверки, на тримата доставчици са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания от органа по приходите срок не са представени никакви доказателства във връзка с връчените ИПДПОЗЛ, поради което правилно органът по приходите е приел, че с оглед разпоредбата на чл. 65, ал.4, т. 4 от ЗДДС /отм./, по отношение на издадените от [фирма], [фирма] и [фирма] фактури за м. 05.2005г., за жалбоподателя не е налице право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период м. 05.2005 г. Във връзка с това, правилно и законосъобразно органът по приходите е определил данъчната основа по ЗОДФЛ /отм./ по реда на чл.122 от ДОПК, като е извършил анализ на относимите към дейността на търговеца обстоятелства по смисъла на чл.122, ал.2 от ДОПК и не е признал отчетения от търговеца разход в размер на 271 137,00 лв., представляващ сбор от данъчните основи на фактурите за м.05.2005г. с издатели [фирма], [фирма] и [фирма], увеличил е декларирания от лицето резултат за 2005 г. с посочената сума и е определил допълнително данък върху дохода в размер на 66 383,30 лв.

От друга страна, предвид установените в хода на ревизията обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 6 от ДОПК / данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция/, както и предвид липсата на доказателства за реалност на процесите фактури, за реалност на доставките по тях, както и за извършени разходи по същите, изводът на органът по приходите се явява обоснован и правилен,което прави обжалвания РА в тази му част законосъобразен.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на И. С. Н. с ЕГН [ЕГН], действащ като [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], кв. М. ливади-Запад, [улица], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № 1000925/14.10.2010 г., издаден от Б. Л. З., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 254/11.02.2011г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на

изпълнението” (О.) – [населено място] при ЦУ на НАП, е неоснователна. С оглед крайния изход на делото и заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото е основателно съгласно чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка чл. 8 вр. чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което на ответника следва да му бъде присъдено такова в размер на 5 757 (пет хиляди седемстотин петдесет и седем) лева за настоящата инстанция и същия размер на основание чл. 226, ал.3 от АПК за производството пред ВАС, общо 11 514,00 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК и на основания §2 от ДОПК във връзка с чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. С. Н. с ЕГН [ЕГН], действащ като [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № 1000925/14.10.2010 г., издаден от Б. Л. З., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 254/11.02.2011г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (О.) – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА И. С. Н. с ЕГН [ЕГН], действащ като [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 11 514 (единадесет хиляди петстотин и четиринадесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: